

ע"פ 7791/22 - ודאט גזר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 7791/22

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המערער:

ודאט גזר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטות בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-
עפ"ת 5002-10-22 מימים 8.11.2022
ו-1.11.2022 שניתנו על ידי השופט י' צלקובניק

תאריך הישיבה:

כ"ז בחשון התשפ"ג (21.11.2022)

המערער:

בעצמו

בשם המשיבה:

עו"ד עידית פרג'ון

מתורגמן:

מר סלים אסא

פסק-דין

1. לפני ערעור על החלטות בית המשפט המחוזי לוד (השופט י' צלקובניק) ב-עפ"ת 5002-10-22 מהימים 1.11.2022 ו-8.11.2022 בגדרן נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז ב-המ"ש 8842-01-22 מיום 24.2.2022.

2. במהלך השנים 2019-2020 נרשמו למערער 27 דוחות תעבורה, אשר עניינם נהיגה מעל המהירות המותרת במספר הזדמנויות, וזאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה. בגין עבירות אלו נשלחו למבקש הודעות

תשלום קנס בסכומים הנעים בין 250 ל-1500 ש"ח.

3. המערער הגיש ביום 18.1.2022 בקשה להארכת מועד להישפט, אשר נדחתה בהחלטת בית המשפט לתעבורה, מאחר שהקנסות שולמו והמערער אף לא כפר בביצוע העבירות, עוד צוין כי בנסיבות העניין האינטרס הציבורי בדבר סופיות הדיון, גובר על נסיבותיו האישיות של המערער.
4. לאחר כ-7 חודשים ממועד מתן החלטת בית המשפט לתעבורה, ובחלוף המועד להגשת ערעור, המערער הגיש בקשה הנושאת את הכותרת "בקשת רשות ערעור". בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו, וקבע כי לא נמצא טעם של ממש בהארכת מועד להגשת הערעור נוכח השיהוי הניכר מאז ניתנה החלטת בית המשפט לתעבורה; ומשהמערער יוצג בבית המשפט לתעבורה. עוד הודגש, כי סיכויי הערעור לכשעצמם נמוכים, נוכח העובדה שהמערער שילם את הקנסות והיות שטענותיו בדבר העדר "אמינות מצלמת המהירות" נטענו בעלמא.
5. לטענת המערער בערעור שלפניי, הוא עולה חדש אשר אינו מכיר את החוקים בישראל, ומשכך שילם את הקנסות מבלי שידע כי יש לו "זכות ערעור". עוד טוען המערער כי "המצלמות לא עובדות" כלשונו.
6. מנגד, המשיבה סומכת ידה על החלטת בית המשפט המחוזי ומדגישה כי המערער הודה בעבירות התעבורה, הן בתשלום הקנסות הן בהודעת הערעור שהגיש, ומשכך בדין דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו להארכת מועד להגשת ערעור. אשר לטענות המערער ביחס למצלמת המהירות, נטען כי נקבע לא אחת בבית משפט זה כי "אין שלילה מראש על פניו של מהימנות מצלמות המהירות" כדברי באת כוח המשיבה.
7. דין הערעור להידחות. כלל ידוע הוא כי נוכח העיקרון החשוב של סופיות הדיון, לא תאושר בנקל בקשה להארכת מועד להגשת ערעור (ע"פ 4574/15 צעדי נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה נס ציונה, פסקה 9 (12.7.2015)). בעניינינו, המערער חרג באופן משמעותי מסד הזמנים הקבוע להגשת ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה. אף לא הוצג טעם רלוונטי המצדיק הארכת מועד להגשת הערעור, בפרט, בשים לב לכך שהמערער היה מיוצג בבית המשפט לתעבורה.
- אף בבחינת סיכויי הערעור, דומה כי אלו אינם מהמשופרים, נוכח הודאת המערער בעבירות- הן בעצם תשלום הקנסות הן בהודעות הערעור מטעמו. אף מן הטעם הזה אין מקום לקבל את הערעור (ע"פ 5787/20 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.8.2020)).
8. בשולי הדברים, ומבלי לחוות דעה, יש להפנות את המערער לדברי המשיבה כי ההליך המתאים "לתקוף את החלטתה של רשות הרישוי לפסול את רישיון הנהיגה שלו, וכי בהיותה החלטה מנהלית, המסלול הנכון להשיג עליה הוא בעתירה מנהלית ולא בערעור פלילי".
9. הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, כ"ח בחשוון התשפ"ג (22.11.2022).

ש ו פ ט
